

Gebedsviering 13 januari 2018.

Voorgangers: Frank Bockholts en Dorothé van Leeuwen

Thema: Luister! Je wordt geroepen!

Paaskaars is aan. Oase kaars wordt aangestoken.

Openingslied: De dag gaat open. Coupletten 1,2 en 3.

Welkom

Van harte welkom in deze eerste viering van het nieuwe jaar. We hebben al vele mensen alle goeds en beste wensen toegedicht en de hoop op vrede uitgesproken. Wat daar allemaal van terecht komt weten we niet, maar laten we proberen om in deze viering in onze gedachten na te gaan wat we in onze wereld aan goede bedoelingen kunnen bijdragen. Wij zijn daarom in dit huis van God bijeengekomen om te ervaren wat Zijn bedoelingen met ons zijn.

Als je de eerste lezing van Samuel hoort zul je zeggen: O ja, dat verhaal ken ik wel. Dat geldt ook voor de lezing over Johannes de Doper. Dat was ook mijn reactie toen ik de lezingen doornam. Ook zag ik dat het eenzelfde verhalen zijn als onze vorige Oaseviering in december. Toen was het thema Hoor, een stem roept. Nu hebben we gekozen voor: Luister! Je wordt geroepen. Dat is actiever. Er wordt gevraagd om iets te gaan doen en niet alleen maar af te wachten.

Voordat we naar de verhalen gaan luisteren maken we in gebed contact met boven.

Laten we bidden.

Openingsgebed

Heer onze God,
wij danken u omdat U ons
in vriendschap telkens weer samenbrengt
rondom Uw Woord dat leven geeft.
Maak ons hart open en ontvankelijk
voor Uw droom van vrede en gerechtigheid.
Geef ons de kracht
om Uw wil ook te doen en mee te bouwen
aan een wereld van goedheid en trouw,
naar het voorbeeld
en in de Geest van Jezus Christus,
Uw Zoon en onze Heer. Amen.

Vredekaars wordt aangestoken

Gebed om vrede

Heer Jezus Christus,
verteller van verhalen, van gelijkenissen,
die hoop geven op de komst
van Uw Koninkrijk, onze wereld is
voor veel mensen vreugdeloos.

Veel mensen zijn in tranen.
Vrede is vaak ver te zoeken,
uw stem wordt dikwijls niet gehoord.
Wij hier samen,
wij blijven bidden om vrede.
Schenk ons dan een visioen van vrede
en de kleine vrede in ons hart,
opdat wij in Uw geest kunnen leven.

A: Amen.

Wensen we elkaar de vrede en zingen:

Vredeslied: Vrede voor jou,

In al onze pogingen om op de goede weg te blijven willen we toch elkaar en God om ontferming vragen.

Gebed om ontferming

Vg. We kennen het allemaal wel, momenten van duisternis. Soms maken we het zelf donker voor anderen. We bidden om vergeving en, God, geef ons de moed om licht en vrede te zijn voor elkaar.

**A. We zijn verdeeld tussen licht en duisternis.
We kiezen zelfs voor de duisternis en doven het licht,
want wij verwachten zo veel van onze medemens
terwijl we zelf zo vaak mensen ontgoochelen.
Heer ontferm U.**

**A We zijn verdeeld tussen licht en duisternis.
We kiezen zelfs voor de duisternis en doven het licht,
want we praten te veel over liefde, goedheid, vriendschap,
tederheid en trouw, maar het blijft bij woorden.
Christus ontferm U.**

**A We zijn verdeeld tussen licht en duisternis.
We kiezen zelfs voor de duisternis en doven het licht,
want we rekenen alleen op onszelf en onze vrienden en doen alsof U, God,
niet bestaat. Zo dooft het licht in ons.
Heer ontferm U.**

Vg. Heer, onze God, wij bidden U: geef licht in onze duisternis en breek de beslotenheid van onze eigen kring. Maak ons aandachtig voor elk signaal dat in vele talen en langs vele wegen tot ons komt en leer ons nog meer het goede erkennen dat buiten ons om door anderen wordt gedaan. Dat vragen wij U door Christus, onze Heer. Amen.

1^e lezing: 1Sam 3, 1 – 10.

De jonge Samuel diende dus de Heer onder de hoede van Eli. Er klonken in die tijd zelden woorden van de Heer en er braken geen visioenen door. Op zekere nacht lag Eli op zijn slaapplaats. Zijn ogen waren dof geworden, hij kon bijna niet meer zien. Samuël lag te slapen in het heiligdom van de Heer, bij de ark

van God. De godslamp was bijna uitgedoofd. Toen riep de Heer Samuël. Hij liep snel naar Eli toe en zei: 'Hier ben ik. U hebt me toch geroepen?' Maar Eli antwoordde: 'Ik heb je niet geroepen. Ga maar slapen.' Toen Samuël weer lag te slapen, riep de Heer hem opnieuw. Samuël stond op, ging naar Eli en zei: 'Hier ben ik. U hebt me toch geroepen?' Maar Eli antwoordde: 'Ik heb je niet geroepen, mijn jongen. Ga maar weer slapen.' Samuël had de Heer nog niet leren kennen, want de Heer had zich niet eerder aan hem bekend gemaakt door het woord tot hem te richten. Opnieuw riep de Heer Samuël voor de derde keer. Samuël stond op, ging naar Eli en zei: 'Hier ben ik. U hebt me toch geroepen?' Toen begreep Eli dat het de Heer was die de jongen riep. Hij zei tegen Samuël; 'Ga maar weer slapen. Wanneer je wordt geroepen, moet je antwoorden: "Spreek, Heer, uw dienaar luistert."' Samuël legde zich weer te slapen, en de Heer kwam bij hem staan en riep net als de voorgaande keren: 'Samuël! Samuël!' En Samuël antwoordde: 'Spreek, uw dienaar luistert.'

Lied: Al wie dolend door het donker. Couplet 1, 2 en 3.

2^e lezing: Joh 1 (met aangepaste tekst 24 – 28 vooraf,) 35 – 42.

De Farizeeën vroegen aan Johannes de Doper: 'Waarom doopt u, als u niet de messias bent en ook niet Elia of de profeet?' 'Ik doop met water,' antwoordde Johannes, 'Maar midden onder u staat Hij die gij niet kent. Ik ben het niet waard om de riemen van zijn sandalen los te maken. Dit gebeurde in Bethanië, aan de overkant van de Jordaan.

De volgende dag stond Johannes er weer met twee van zijn leerlingen. Toen hij Jezus voorbij zag komen, zei hij: 'Daar is het Lam van God.' De twee leerlingen hoorden wat hij zei en gingen met Jezus mee. Jezus draaide zich om en toen hij zag dat ze hem volgden, zei hij: 'Wat zoeken jullie?' 'Rabbi,' zeiden zij tegen hem, 'waar logeert u?' Hij zei: 'Kom maar mee, dan zul je het zien.' Ze gingen met hem mee en zagen waar hij onderdak had gevonden; het was ongeveer twee uur voor zonsondergang en ze bleven die dag bij hem.

Een van de twee die gehoord hadden wat Johannes zei en Jezus gevolgd waren, was Andreas, de broer van Simon Petrus. Vlak daarna kwam hij zijn broer Petrus tegen en hij zei tegen hem: 'Wij hebben de messias gevonden' (dat is Christus, 'Gezalfde'), en hij nam hem mee naar Jezus. Jezus keek hem aan en zei: 'Jij bent Simon, de zoon van Johannes, maar voortaan zul je Kefas heten' (dat is Petrus, 'rots').

Lied: Midden onder u staat hij die gij niet kent.

Levend woord.

Dachten jullie ook bij het horen van de lezingen: O ja, dat zijn bekende verhalen. Het risico is dan, dat je voorbijgaat aan de inhoud, aan de betekenis van wat er geschreven staat. Als je een bijbelverhaal leest kun je dat op heel veel verschillende manieren doen, bijvoorbeeld door je af te vragen: wat gebeurt er in dit verhaal, of wat spreekt mij aan, of herken ik me in een persoon die er in voorkomt? Welke emotie roept het verhaal op? Wat doet het mij? Word ik er blij van of roept het zelfs weerstand op? Sommige teksten lijken onbegrijpelijk. Zo kun je een bijbel tekst steeds weer anders beleven en interpreteren. Daardoor blijven die teksten iedere keer weer op een bepaalde manier nieuw, mooi en interessant.

Samuel wordt geroepen en reageert daar wel op, maar pas na een aantal keren wordt duidelijk wat de betekenis van die roep is en wat hij daar mee aan moet, wat de betekenis is voor hem. De profeet Eli helpt hem daar bij. Ook Johannes de Doper probeert ons duidelijk te maken naar welke stem wij moeten luisteren. Hij staat daar bij de Jordaan als Jezus langs komt. Door wat hij op dat moment zegt worden twee leerlingen zo geraakt dat ze onmiddellijk contact maken en met Jezus meegaan.

De profeet Eli en ook Jesaja en al die andere profeten, maar ook Johannes de Doper zijn geen voorspellers. Ook een profeet kan niet in de toekomst kijken. Het zijn mensen met een duidelijke visie op de toekomst en zien wat er op dat moment mis is in de samenleving. Zij roepen op tot moreel besef. En dat is wat ons mensen uniek maakt in heel Gods schepping: wij mensen onderscheiden ons met al wat leeft, omdat wij onderscheid kunnen maken tussen goed en kwaad, tussen wat moreel goed is en wat we niet moeten doen.

Als je ziet wat er in social media gebeurt dan lijkt het wel of bij velen de moraal en het gevolg daarvan volledig is verdwenen en er een sport van gemaakt wordt om elkaar te beledigen, uit te schelden en aan de schandpaal te nagelen. Maar dan wel beschermt vanuit de anonimiteit.

Veel mensen staan, om wat voor reden dan ook, onder druk en zoeken een uitweg om hun frustraties en stress ergens op bot te vieren. Maar wij zoeken naar balans. Je wilt niet uit je evenwicht worden gebracht. Dus als er aan de ene kant te hard aan je getrokken wordt dan moet daar iets tegenover staan. Extreme sporten, bizarre spelletjes, drugsgebruik, seksueel misbruik, ongewenste intimiteiten en andere extremiteiten zijn daar, naar mijn idee, het gevolg van.

Hoe kun je nu zelf aan die balans werken? Door God om hulp te vragen. Ja, maar hoe werkt dat dan? Als we bidden gaat dat vaak met de woorden: Help ons met, of geef ons kracht om, Maar gebeurt dat dan ook? Ik denk van wel, maar hoe dan? Gewoon gaan zitten wachten tot God ons die hulp op een dienblaadje aanbrengt? Wij zijn Gods handen. Altijd zijn er weer mensen om ons heen zijn die geïnspireerd zijn door de bijbelteksten en luisteren naar de stem binnenin en niet naar dat misleidend fluisterstemmetje in je oor. Maar je moet wel bereid zijn om daarnaar te luisteren. Daarom is christen-zijn altijd deelgenoot zijn van een gemeenschap. Het gaat niet zozeer om je eigen directe band met God, hoe belangrijk ook, maar meer nog om hoe met je medemens om te gaan zoals God dat bedoelt. Leven kun je niet alleen. Wij hebben elkaar nodig, over en weer. Ik heb jou nodig, jij hebt mij nodig om samen die balans te vinden waar we zo'n behoefte aan hebben en waar we constant naar op zoek zijn. Luister naar die stem binnenin je, die je roept om het goede te doen en zo te werken aan een betere wereld in jezelf en buiten jezelf.

Stilte

Collecte

tijdens de collecte zingen we: Kom en volg mij.

Geloofsgebed - kracht voor onderweg

Ik geloof in God

die het licht geschapen heeft,

leven geeft, liefde en vrede.

Die vuur is en levenskracht.

Die vergeving schenkt en telkens

nieuwe kansen geeft op geluk.

Die mij oproept "er te zijn voor een ander".

Ik geloof in Jezus Christus

die leefde vanuit Gods liefde e

en onvoorwaardelijk hield van de mensen.

Hij deed wat God graag wilde:

die ziek zijn aandacht geven,
die doodgezwegen worden stem geven,
die gemeden worden als de pest opnemen.
Niemand ging hij uit de weg,
in zijn nabijheid komt ieder tot zijn recht.
Vrede voor het land.

Ik geloof in de Geest
die waait waar hij wil
en die ongezien goed doet
waar leven dreigt weg te kwijnen.
Gods geestkracht wordt voelbaar
in woorden die gesproken worden
recht uit het hart.
Gods geestkracht wordt zichtbaar
waar mensen solidair zijn met elkaar.

Ik geloof dat we zo op weg mogen gaan
om een gemeenschap te vormen,
die de roepstem van God wil horen
en de vragen van mensen verstaan.
Waar we in gemeenschap samen horen,
kan recht geschieden aan ieder mens,
ligt de toekomst open.

Ik geloof dat we op weg mogen gaan
naar het land dat bevrijding heet.

Voorbede

Acclamatie: Kom adem ons open

Laten we bidden:

Voor de wereld waarin we leven, waarin geloof en ongeloof zo gemakkelijk tegen elkaar worden uitgespeeld.

Voor onze geloofsgemeenschap, dat we elkaar blijven opzoeken en vinden vanuit de hoop die in elk mens leeft.

God van levenden en doden, wij bidden voor alle grote en kleine levensvragen die in elk van ons leven, dat ons hart vol geloof mag zijn, bestand tegen de uitdagingen die het leven aan ieder van ons stelt.

Intenties uit het boek.....

Gedenken wij onze dierbare overledenen

Acclamatie: Kom adem ons open

Wij nodigen u uit uw eigen intentie hier uit te spreken

Acclamatie: Kom adem ons open

Onze Vader

Brood voor onderweg.

We hebben gebeden en geluisterd naar de stem die ons roept. Laten we proberen om gevolg te geven aan die stem. Delen we daarom samen het brood dat ons de kracht moet geven om de juiste stem in ons te volgen.

Vg: In uw naam zijn wij hier samen. Wij noemen u God en Vader.
Niemand heeft u ooit gezien, maar elke dag opnieuw is het duidelijk hoe u werkzaam aanwezig bent, daar waar mensen elkaar vinden en van elkaar houden, daar waar mensen de handen ineenslaan en kleine stappen zetten om deze wereld om te bouwen tot uw wereld.

Allen: Wij zien u aan het werk, God, in de ontluikende liefde tussen mensen, in groeiende solidariteit, in blijvende verbondenheid, in kleine en grote inzet voor vrede en gerechtigheid.
Wij zien u aan het werk in Jezus, uw Zoon:
de woorden die Hij sprak, waren uw woorden en worden nu de onze.

Vg: Zijn keuze voor kleine mensen was uw keuze en wordt nu de onze.
Hem willen wij hier noemen als inspiratie,
als wegwijzer voor ons leven, als blijvende oproep om te blijven doen wat Hij ons heeft voorgedaan.

(= mandjes =)

Allen: Wij blijven zoeken naar de weg door de woestijn, langs de oase die ons doet herleven.
Wij blijven zoeken naar voedsel voor onderweg, voor onszelf en voor elkaar.
Wij delen dat voedsel, dit brood met elkaar,
om Hem, uw Zoon bij ons levend te houden.
Wij delen dat voedsel, dit brood met elkaar,
als teken van verbondenheid met U en met elkaar.

Vg: Delen we dan dit brood met elkaar.

= u geeft een stukje brood aan degene waarvan u het mandje krijgt =

Afsluitende tekst: God spreekt niet, God spreekt je aan.

Lied: Zegen ons en behoed ons.